

MINISTERUL ECONOMIEI SI FINANTELOR
AGENTIA NATIONALA DE ADMINISTRARE
FISCALA

Directia generala de solutionare a
contestatiilor

DECIZIA NR. 314 / 08.11.2007
privind solutionarea contestatiei depusa de
SC U Iasi
inregistrata la Agentia Nationala de Administrare Fiscala

Directia generala de solutionare a contestatiilor din cadrul Agentiei Nationale de Administrare Fiscala a fost sesizata de Directia Generala a Finantelor Publice prin adresa nr. /2007, inregistrata la Agentia Nationala de Administrare Fiscala asupra contestatiei formulata de SC U Iasi.

Contestatia este formulata impotriva notei de constatare nr. si a graficelor de esalonare emise de Directia Generala a Finantelor Publice - Administratia finantelor publice privind suma totala de x lei reprezentand :

- y lei debite inregistrate de la data pierderii esalonarii,
- z lei accesorii aferente.

Contestatia a fost depusa in termenul prevazut de art.207 din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, avand in vedere ca nota de constatare a fost emisa in data de , iar contestatia societatii a fost inregistrata la Administratia finantelor publice sub nr.

I. Prin contestatia formulata societatea se indreapta impotriva notei de constatare nr. /2007 cat si a modului eronat in care organele de inspectie fiscala au pus in aplicare Decizia Inaltei Curti de Casatie si Justitie cu privire la mentinerea solutiei date de Ministerul Finantelor Publice prin decizia nr. /2003.

Societatea arata ca prin nota de constatare emisa de Directia Generala a Finantelor Publice s-a stabilit pierderea inlesnirilor la plata a unor obligatii bugetare prevazute in Conventia nr. /2002, iar prin

decizia nr. /2003 emisa de Directia generala de solutionare a contestatiilor din cadrul Ministerului Finantelor Publice s-a decis "admiterea contestatiei formulata de SC U SA si anulara capitolelor din nota de constatare nr. /2003 cu privire la pierderea inlesnirilor la plata acordate prin Conventia nr. /2002 precum si transmiterea la Directia generala de proceduri si gestiunea colectarii veniturilor bugetare a solicitarii contestatoarei privind modificarea prin actualizare a Conventiei nr. /2002 pentru analiza si raspuns".

Societatea sustine ca, intrucat Directia Generala a Finantelor Publice a refuzat punerea in aplicare a deciziei Ministerului Finantelor Publice, s-a adresat instantei, iar prin decizia nr. /2005 a Inaltei Curti de Casatie si Justitie s-a admis recursul declarat impotriva sentintei civile nr. /2004 si a fost obligata Agentia Nationala de Administrare Fiscala sa stabileasca un nou grafic de plata la Conventia nr. /2002 si un nou termen de 60 de zile in care sa se constituie garantia bancara.

Mai mult, societatea arata ca Inalta Curte de Casatie si Justitie a retinut in continutul Deciziei nr. /2005 ca "nu i se pot imputa recurentei faptele culpabile ale organelor fiscale de a stabili masuri nelegale prin nota de constatare nr. /2003 si de a nu executa cu promptitudine decizia nr. /2003" si , in consecinta nu datoreaza majorarile si penalitatile de intarziere in suma totala de x lei.

Contestatoarea considera ca prin actiunea de blocare a conturilor bancare si executarea prin vanzare a bunurilor la licitatie, in vederea recuperarii creantelor in suma de x lei in 6 luni, acestea "constituie o noua sanctiune aplicata societatii".

Societatea arata ca accesoriile au fost acumulate in perioada 2003 - 2005, cand se afla in litigiu cu organele fiscale, in perioada 2005 - 2007, cand Inalta Curte de Casatie si Justitie a pronuntat Decizia nr. /2005 si pana la data de cand s-a pus in aplicare decizia respectiva si, in consecinta considera ca acestea nu-i sunt imputabile.

In ceea ce privesc debitele in suma de x lei inregistrate de la data pierderii esalonarii si pana la data repunerii, societatea sustine ca acestea nu pot fi considerate datorii curente, intrucat prin admiterea contestatiei a "primit dreptul la modificarea si actualizarea sumelor datorate", motiv pentru care solicita "reintregirea esalonarii cu toate debitele inregistrate pana la data repunerii esalonarii".

Contestatoarea sustine ca datorita blocarii conturilor bancare a fost pusa in situatia de a nu putea respecta conventiile privind plata asigurarilor sociale de stat, somaj si sanatate.

In incheiere societatea solicita ca Ministerul Economiei si Finantelor, prin decizia care o va emite, sa se pronunte asupra urmatoarelor aspecte :

- esalonarea tuturor debitelor in suma de x lei reprezentand debitele esalonate initial precum si suma de y lei reprezentand debitele inregistrate de la data pierderii esalonarii si pana la data repunerii, conform notei de constatare nr. /2007,
- anularea majorarilor si penalitatilor de intarziere in suma totala de z lei,
- amanarea pentru reducere cu 75% a majorarilor de intarziere in suma de q lei,
- acordarea unui nou termen de 60 de zile in care sa se constituie o noua garantie bancara,
- repunerea tuturor esalonarilor incheiate cu celelalte bugete.

II. Prin nota de constatare incheiata, inspectorii fiscali din cadrul Directiei Generale a Finantelor Publice - Administratia finantelor publice au constatat urmatoarele :

- prin nota de constatare nr. /2002 incheiata de DGFP au fost calculate accesoriile aferente debitelor esalonate prin conventia nr. /2002, accesorii care au fost achitate la data de 24.12.2002,
- prin nota de constatare nr./2003 incheiata de DGFP au fost calculate accesorii aferente debitelor esalonate, achitate integral, si accesorii pentru perioada 15.01 - 27.03.2003, neachitate.

De asemenea au fost calculate accesorii aferente debitelor restante, altele decat cele cuprinse in inlesnire la plata, scadente in perioada iulie 2002 - februarie 2003, ramase neachitate,

- pentru perioada 27.03.2003 - 28.08.2007 au fost calculate accesorii
 - pentru debitele esalonate in suma totala de x lei;
 - pentru debitele curente in suma totala de y lei.

III. Avand in vedere actele si documentele dosarului, sustinerile contestatoarei in raport cu prevederile actelor normative invocate de contestatoare si de organul de inspectie fiscala, se retin urmatoarele :

1. Referitor la contestatia indreptata impotriva notei de constatare nr. /2002,

cauza supusa solutionarii este daca organele de inspectie fiscala aveau dreptul sa calculeze accesorii prin nota de constatare in conditiile in care aceasta nu reprezinta act administrativ fiscal.

In fapt, prin nota de constatare nr. /2007 organele de inspectie fiscala din cadrul Directiei Generale a Finantelor Publice au stabilit obligatii suplimentare de plata in suma totala de x lei,

reprezentand debite inregistrate de la data pierderii esalonarii in suma de y lei si accesorii calculate in suma de z lei.

In drept, art.85 alin.1) din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 republicata privind Codul de procedura fiscala precizeaza:

“Impozitele, taxele, contributiile si alte sume datorate bugetului general consolidat se stabilesc astfel:

a) prin declaratie fiscala, în conditiile [art. 82 alin. \(2\)](#) si [art. 86 alin. \(4\)](#);

b) prin decizie emisa de organul fiscal, în celelalte cazuri.”

De asemenea, la art.88 din acelasi act normativ se precizeaza ca :

“Sunt asimilate deciziilor de impunere si urmatoarele acte administrative fiscale:

a) deciziile privind rambursari de taxa pe valoarea adaugata si deciziile privind restituirii de impozite, taxe, contributii si alte venituri ale bugetului general consolidat;

b) deciziile referitoare la bazele de impunere;

c) deciziile referitoare la obligatiile de plata accesorii;

d) procesele-verbale prevazute la [art. 142 alin. \(6\)](#) si [art. 168 alin. \(2\)](#);

e) deciziile privind nemodificarea bazei de impunere.”

Avand in vedere prevederile legale invocate, se retine ca in materia impunerii, legiuitorul a prevazut in mod expres si limitativ, o anumita categorie de acte administrative fiscale prin care se stabilesc obligatii bugetare suplimentare, accesorii, dispozitii de la care nu se poate deroga in mod unilateral.

De asemenea, in conformitate cu prevederile art.109 din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 republicata privind Codul de procedura fiscala, raportul de inspectie fiscala si procesul verbal reprezinta acte premergatoare care stau la baza emiterii deciziilor de impunere si, prin urmare nu sunt acte administrative fiscale.

Neavand natura juridica a unui act administrativ fiscal, nota de constatare nu produce potrivit legii, efecte juridice fata de contribuabilul verificat si nu stabileste nici un raport obligational intre contribuabilul controlat si bugetul de stat, de aceea nu sunt susceptibile de a fi puse in executare si pe cale de consecinta, de a fi contestate.

Stabilirea obligatiilor bugetare, suplimentare, formeaza obiectul unui titlu distinct din Codul de procedura fiscala, republicat, respectiv titlul VI, prevederile acestuia **fiind de stricta interpretare si aplicare, astfel incat nu pot fi extrapolate prin stabilirea creantelor**

bugetare in alt mod decat cel dispus in mod expres de lege, ceea ce ar avea ca efect golirea de continut a normelor legale.

In consecinta, stabilirea diferentelor bugetare prin nota de constatare este contrara dispozitiilor imperative ale art.88 si urm. din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 republicata, iar exceptia necompetentei materiale de a dispune in sarcina contribuabilului obligatii de plata in alt mod decat cel expres prevazut de lege, este absoluta, organul de solutionare putand ridica aceasta exceptie si din oficiu.

In aceste conditii, se retine ca cercetarea fondului cauzei nu mai este posibila, in acest sens fiind si dispozitiile art.213 alin.5) din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 republicata privind Codul de procedura fiscala :

“Organul de solutionare competent se va pronunta mai întâi asupra exceptiilor de procedura si asupra celor de fond, iar când se constata ca acestea sunt întemeiate, nu se va mai proceda la analiza pe fond a cauzei.”

Luand in considerare faptul ca in speta, impunerea contestatorului a fost realizata printr-un act caruia Ordonanta Guvernului nr.92/2003 republicata privind Codul de procedura fiscala nu ii confera calitatea de act administrativ fiscal, in speta nota de constatare nr. /2007, Directia generala de solutionare a contestatiilor va desfiinta masurile dispuse prin acest act, urmand ca organul de inspectie fiscala sa procedeze la stabilirea obligatiilor suaplimentare prin emiterea unei decizii de impunere/decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii, avand la baza constatările efectuate la control si consemnate in nota de constatare contestata, in limitele investirii dispusa prin decizia Inaltei Curti de Casatie si Justitie nr. /2005.

2. Referitor la solicitarea societatii de a se anula graficele modificate la conventia de inlesnire la plata pentru obligatiile la bugetul de stat nr. /2002 comunicate prin adresa nr. /2007,

cauza supusa solutionarii este daca Agentia Nationala de Administrare Fiscala prin Directia generala de solutionare a contestatiilor are competenta materiala de a solutiona acest capat de cerere in conditiile in care graficele de esalonare nu vizeaza stabilirea de impozite, taxe, contributii, datorie vamala, precum si accesorii ale acestora.

In fapt, in baza Deciziei nr. /2005 a Inaltei Curti de Casatie si Justitie, cu adresa nr. /2007 Administratia finantelor publice a transmis societatii graficele modificate la conventia de inlesnire la plata pentru obligatiile la bugetul de stat nr. /2002 incheiata intre Ministerul Finantelor Publice si SC U SA.

In drept, potrivit art.209 alin.1) lit.c,) din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 republicata privind Codul de procedura fiscala :

“Contestatiile formulate împotriva deciziilor de impunere, a actelor administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere, precum si a titlurilor de creanta privind datoria vamala se solutioneaza dupa cum urmeaza: [...]

c) contestatiile care au ca obiect impozite, taxe, contributii, datorie vamala, accesoriile acestora, al caror quantum este de 500.000 lei sau mai mare, precum si cele formulate împotriva actelor emise de organe centrale se solutioneaza de catre organe competente de solutionare constituite la nivel central”,

iar potrivit alin.2) din acelasi act normativ :

“Contestatiile formulate împotriva altor acte administrative fiscale se solutioneaza de catre organele fiscale emitente.”

Intrucat adresa nr. /2007 prin care au fost comunicate graficele modificate la conventia de inlesnire la plata nr. /2002 nu vizeaza stabilirea de obligatii fiscale, ci masuri, fapt pentru care aceasta nu are caracterul unui titlu de creanta fiscala, se retine ca solutionarea contestatiei pentru acest capat de cerere intra in competenta organelor fiscale emitente ale actului administrativ contestat, Directia generala de solutionare a contestatiilor neavand competenta de solutionare a masurilor stabilite de organele fiscale.

Prin urmare, pentru acest capat de cerere dosarul privind contestatia SC U SA va fi transmis spre competenta solutionare Administratiei finantelor publice, in calitate de organ emitent al adresei nr. /2007.

Pentru considerentele retinute si in temeiul art.85 alin.1), art.88. art.209 art.213 alin.5) coroborat cu art.216 din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 republicata privind Codul de procedura fiscala, se

DECIDE

1. Desfiintarea masurilor din nota de constatare nr. /2007 privind suma de x lei reprezentand :

- y lei debite inregistrate de la data pierderii esalonarii,
- z lei accesorii aferente, urmand ca organul fiscal din cadrul Directiei Generale a Finantelor Publice sa se conformeze procedurii instituita de Ordonanta Guvernului nr.92/2003 republicata privind Codul

de procedura fiscala, in limitele investirii dispusa prin decizia Inaltei Curti de Casatie si Justitie nr. /2005.

2. Transmiterea contestatiei SC U SA pentru capatul de cerere privind graficele modificate la conventia de inlesnire la plata nr. /2002 incheiata intre Ministerul Finantelor Publice si SC U SA, Administratiei finantelor publice.

Prezenta decizie poate fi atacata la Curtea de Apel, in termen de 6 luni de la data comunicarii.